

Z Dodatkami kosztuje
w prenumeracie: Bez po-
czty: kwartalnie 4 zł.;
miesięcznie 1 zł. 40 cent.
Z pocztą: kwartalnie 5 zł.;
miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercyja w półkolumnie
drukarni garmont, 7 cen-
tów od wiersza — Rekla-
macye są wolne od opłaty
pocztowej.

Część urzędowa.

W lwowskim okręgu administracyjnym przybyło do pozosta-
łych 3726 słabych na cholerę do 1. listopada r. b. 8362 świeżych.
Z ogólnej sumy 12088 wyzdrowiało 5818, umarło 3989, a 2881
pozostało w dalszej kuracji.

Od 3. lipca r. b. wybuchła biegunka epidemiczna w 74 po-
wiatach i 837 gminach z ludnością wynoszącą 1,338.108 dusz, a
w 423 miejscach zgasała już znowu. Zachorowało 52.293 osób,
z tych wyzdrowiało 24.700, umarło 25.312, a 2881 pozostało
w stanie słabości.

W stołecznem mieście Lwowie zachorowało od 3. paździer-
nika do 15. listopada r. b. 68 osób, z których 31 wyzdrowiało, 34
umarło, a 3 pozostało w kuracji.

Z c. k. galic. Namiestnictwa.

Lwów, 15. listopada 1866.

W pierwszej połowie listopada r. b. zgasała zaraza bydła ro-
gatego w *Manastercu* w obwodzie stryjskim, który jest teraz zu-
pełnie wolnym od zarazy, a natomiast wybuchła nanowo w *Okrze-
śnicach* w obwodzie kołomyjskim.

Jest zatem jeszcze 3 miejsc dotkniętych zarazą, mianowicie
2 w *samborskim*, a 1 w *kołomyjskim* obwodzie, ale nigdzie już
nie ma ani jednej sztuki chorego bydła.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, 17. listopada 1866.

(Z urzędowej części Gazety wiedeńskiej.)

Jego c. k. Apostolska Mość najwyższem postanowieniem z 23.
października i 11. listopada b. r. raczył najmileściwiej udzielić
koncesye na budowę i ruch kolei żelaznej z Wiednia do Eger z ko-
leją boczną z Gmünd do Pragi dla połączenia tej linii z północną
koleją państwa i czeską koleją zachodnią, Janowi Adolfowi księciu
Schwarzenberg, Karolowi księciu *Paar*, Józefowi księciu *Collo-
redo Munnsfeld*, Janowi Egonowi Landgrafowi *Fürstenberg*, Engie-
niuszowi hr. *Czernin*, Maksymilianowi hr. *Vrints*, Ernestowi hr. *Hoyos-
Sprinzenstein*, Jerzemu hr. *Buquoy*, Karolowi *Gundaker-Suttner*,
Maciejowi *Schönerer*, Wojciechowi *Lanna*, i Dr. Augustowi *Groiss*,
tudzież podpisał własnoręcznie dokument koncesyi.

Jego c. k. Apostolska Mość najwyższem postanowieniem z 18.
października i 11. listopada b. r. raczył najmileściwiej udzielić
księciu Józefowi *Colloredo Munnsfeld*, Konstantemu hr. *Lodron*,
Karolowi hr. *Gleispach*, Franciszkowi hr. *Kalchberg*, Adolfowi
Tschabuschnigg i Jerzemu *Aichinger* koncesyę na budowę i ruch
kolei żelaznej z St. Vacentin do Villach z bocznymi kolejami z Klein-
Reifling do Amstetten, z Launsdorf do Mosel i z St. Veit do Klag-
enfurtu, tudzież podpisał własnoręcznie dokument koncesyi.

Wiedeń, 21. listopada. Dnia dzisiejszego wyszedł z c. k.
nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu i został rozestany LVI.
zeszyt Dziennika ustaw państwa.

Ten zeszyt zawiera:

Nr. 133. Rozporządzenie ministerstwa handlu i gospodarstwa spół-
ecznego i ministerstwa wojny z 5. listopada 1866, względem
szczegółowych postanowień co do ubiegania się o cesarskie na-
grody wyścigowe na pięciu placach wyścigowych monarchii w la-
tach 1867, 1868 i 1869; ważne dla całej monarchii.

Nr. 134. Rozporządzenie ministerstwa handlu i gospodarstwa spół-
ecznego i ministerstwa wojny z 5. listopada 1866, względem
rozdawania nagród rządowych za chów koni i subwencji na
trzymanie dobrych ogierów do stanowiąc w latach 1867, 1868
i 1869; ważne dla całego państwa.

Nr. 135. Obwieszczenie ministerstwa finansów z 9. listopada 1866,
względem upoważnienia głównego urzędu celnego w dworcu kolei
w Czerniowcach do zaprowadzenia systemu meldowania.

Nr. 136. Rozporządzenie ministerstwa finansów z 12. listopada 1866,
względem ustanowienia urzędów celnych na granicy między Ka-
ryntją a Wenecją.

Nr. 137. Rozporządzenie ministerstwa finansów z 14go listopada
1866, względem ściągnięcia znaczków stemplowych po 18 zlr.,
16 zlr., 14 zlr. i 8 zlr., ważne dla całego państwa.

Nr. 138. Obwieszczenie ministerstwa finansów z 16. listopada 1866,
względem upoważnienia głównego urzędu celnego w Gorycyi do
manipulacji celnej za zwrotem podatku przy wywozie cukru za
linię celną.

Nr. 139. Rozporządzenie ministerstwa finansów z 17go listopada
1866 względem prowizorycznego ustanowienia urzędów celnych

na linii celnej między Gorycyą a Wenecją, ważne dla całego
państwa.

Część nieurzędowa.

Lwów, 23. listopada.

Rząd pruski poniósł parlamentarną porażkę, o której donie-
śliśmy, z powodu uchwały izby, aby żądanie wynagrodzenia 1½
milionu tal. dla generałów, było odesłane do komisji i aby Izba
uchwaliła, kto ma to wynagrodzenie mieć sobie przyznane. Dziś
„Nordd. allg. Ztg.” oznajmia ustępstwo rządu, mówiąc, że tenże
z zaufaniem wymieni przed Izbą osoby, które mają być uposażone.
Tenże dziennik zaprzecza, aby rząd pruski układał się z Królem
hanowerskim względem zrzczenia się praw jego, tudzież zbija po-
głoski o zamieszkaniu książąt pruskich w Hanowerze, Wiesbaden
i Kassel.

Zaprzeczenie podane z Londynu, że nie potwierdziła się wi-
domość o śmierci księcia Walii, znajduje się wyraźniej ogłoszone
w „Indep. belge”, która ogłosiła telegram z Petersburga z 17go
zaprzeczający pogłosce o tym wypadku. Telegram zaś petersburski
z 19go donosi, że ks. Walii i Królewicz pruski oczekiwani byli
20go w Petersburgu z powrotem z Moskwy.

Pożyczka rosyjska zawarta teraz na 6 milionów funt. szterl.
z Hopem w Amsterdamie i braćmi Baring w Londynie, wypuszczoną
będzie w obligach holenderskich i angielskich, pierwsze po kursie
84½, drugie 86 za 100, a przytem przedsiębiorcy otrzymają jeszcze
znaczne wynagrodzenie, tak iż skarb rosyjski mało co więcej otrzyma
kapitału nad 5 milionów funt. szterl. za 6 milionów, które pozo-
stanie dłużnym i od których płacić będzie 5% na procent a 1%
na umorzenie.

„Wanderer” dowiaduje się z Aten z dnia 15. b. m., że według
urzędowego ogłoszenia, Sfakioeci postanowili trzymać się neutralnie,
aby odwrócić kłeski wojny od swojej okolicy, dokąd się schroniła
największa ilość rodzin Kandyi. W innych wszystkich częściach
wyspy panuje wciąż powstanie. Zgromadzenie narodowe przesłało
wszystkim poselstwom zagranicznym w Konstantynopolu protesta-
cyę przeciw rozpowszechnianiu wiadomości o poddaniu się wyspy.
Mimo tych urzędowych greckich doniesień zapewniających o istnie-
niu powstania na Kandyi, takowe niewątpliwie za upadłe uważać
należy. Sfakia była jednym z głównych jej siedlisk, a dziś wojsko
turecko-egipskie obsadziło to miasto i garstka powstańców uszła
w góry, gdzie czas jakiś trzymać się jeszcze może. Okręt „Resi-
stance” który 12. odpłynął z Kanet, nie wie o utarczkach
w ciągu ostatniego tygodnia zaszłych. Wiadomo ze Stambułu, że
wojsko tureckie przedsięwzięło wyprawę w góry przeciw powstań-
com, większa jednak część jego odpłynie niebawem do domu. Mię-
dzy wziętymi do niewoli powstańcami, znajdują się oficerowie ro-
syjscy i jeden członek poselstwa rosyjskiego w Atenach, tudzież
szwagier jednego radcy poselstwa rosyjskiego w Stambule, który
się o jego uwolnienie stara.

Monarchia austriacka.

(Trzecie posiedzenie sejmu krajowego z 22.
listopada.)

Zagait posiedzenie Marszałek Książę *Leon Sapieha*. — Ze
strony rządu c. k. komisarz, radca dworu p. *Possinger*. Obecnych
członków 124.

Po odczytaniu protokołu przeszłego posiedzenia zabrał głos
X. *Giniewicz* i uczynił zarzut, że w protokole nie ma żadnego
sprostowania co do tego, iż teksty polski i ruski najwyższego pisma
odręcznego z 13. października są tylko tłumaczeniami. Z tego po-
wodów wszczęła się dyskusya, w której braли udział pp. sekretarz
Paszkowski, Kozłowski i Zyblikiewicz. Wyjaśniono rzecz w ten
sposób, że w protokole nie może być wzmianka o tem, gdyż X.
Giniewicz nie podał interpelacji na piśmie, ale że obszernie wyja-
śnienie w tym względzie będzie zawierać stenograficzne sprawo-
zдание z drugiego posiedzenia sejmu. Gdy jednak X. *Giniewicz*
obstawał przy tem, ażeby wzmianka o tem była umieszczona w pro-
tokole, poddał Marszałek zadanie jego pod głosowanie i Izba od-
rzuciła je większością głosów.

Następnie odczytał sekretarz p. *Paszkowski* spis petycji wnie-
sionych do sejmu, a mianowicie: 1) petycyę miasta Sambora o
przyspieszenie obrad nad statutem dla tego miasta, i 2) petycyę
uczniów instytutu technicznego w Krakowie o zrównanie ich co do
uwolnienia od służby wojskowej z uczniami szkół technicznych zna-
czniejszych miast monarchii austriackiej.

Posel *Smurzewski* wniósł do łaski marszałkowskiej następu-
jący wniosek, poparty 78 podpisami: „Sejm raczy uchwalić projekt
do ustawy krajowej, znoszącej przepisy polityczne, które ograni-

czaja wolność dzielenia i łączenia posiadłości gruntowych." Marszałek oświadczył, że wniosek ten będzie drukowany i rozdany posłom.

Z porządku dziennego nastąpiło potem pierwsze czytanie przedłożenia rządowego względem zmiany §§. 11. i 13. sejmowej ordynacji wyborczej, które odczytał sekretarz p. *Ludwik hr. Wodzicki*. Osnowa jego jest następująca:

U s t a w a

dla Królestwa Galicji i Lodomerji i Wielkiego Księstwa Krakowskiego,

zmieniająca §§. 11. i 13. sejmowej ordynacji wyborczej.

Postanowienia §§. 11. i 13. sejmowej ordynacji wyborczej z dnia 20. lutego 1861 roku tracą moc obowiązującą w obecnej swej osnowie, i mają na przyszłość brzmieć jak następują:

§. 11.

Posłowie miast wymienionych w §. 2. wybierani będą wprost przez wyborców, którzy nie są wyłączeni od prawa wybierania w moc §. 17. sejm. ordynacji wyborczej i ordynacji wyborczej dla gmin z 12go sierpnia 1866 roku, uprawnieni są do wyboru rady gminnej, i należą do dwóch pierwszych kół wyborczych.

Do tych jako wyborcy mają być policzeni przynależni do gminy, nie objęci w dwóch pierwszych kołach wyborczych, którym podług gminnej ordynacji wyborczej §. 1. liczba 2. b. do h. służy prawo wyboru bez względu na kwotę podatkową.

§. 13.

Wyborcy gmin obierani będą przez prawyborców, którzy nie są wyłączeni od prawa wybierania w moc §. 17. sejm. ordyn. wyborczej, i podług ordynacji wyborczej dla gmin z 12go sierpnia 1866 roku:

- a) w gminach mających trzy koła wyborcze, należą do dwóch pierwszych kół wyborczych;
- b) w gminach zaś mających dwa koła wyborcze, należą albo do pierwszego koła wyborczego, albo też do tych najwyżej opodatkowanych z drugiego koła wyborczego, których roczne kwoty podatkowe połączone z kwotami podatkowymi wyborców pierwszego koła wyborczego, stanowią dwie trzecie części ogólnej sumy podatków bezpośrednich, przez wyborców w gminie opłacanych.

Do tych jako wyborcy mają być policzeni przynależni do gminy nie objęci w powyższej liczbie, którym podług gminnej ordynacji wyborczej §. 1. liczba 2. b. do h. służy prawo wyboru bez względu na kwotę podatkową.

Gołuchowski, m. p.

Na zapytanie Marszałka, czy ma być do tego wniosku wybrana osobna komisja i z ilu członków, zaproponował poseł *Lud. Skrzyński* wybranie osobnej komisji z 9 członków z całego sejmu, i Izba przyjęła ten wniosek.

Z kolei przystąpiono potem do drugiego przedmiotu porządku dziennego, mianowicie do sprawozdania Wydziału krajowego o petycji miasta Lwowa w sprawie podatku domowo-czynszowego w mieście Lwowie. W sprawozdaniu tem, które odczytał pan *Grocholski*, stawia Wydział krajowy w końcu następujący wniosek:

Wysoki Sejm raczy na podstawie §. 19. statutu krajowego uchwalić następujące wnioski:

„1. Nadane ustawą z dn. 16. sierpnia 1865 czasowe uwolnienie od opłaty podatku domowego, ma być dla miasta Lwowa rozciągnięte także na domy nowo wybudowane, odbudowane lub dobudowane, które wykończone będą do końca roku 1869.“

„2. Procent stracony z czynszów przy wymiarze podatku domowo-czynszowego na utrzymanie budynku (sarta tecta) wynosić „ma w mieście Lwowie 30%.“

Na zapytanie Marszałka, czy to sprawozdanie ma być odesłane do specjalnej komisji, zrobił p. *Zyblikiewicz* wniosek, ażeby z pominięciem tej formalności wziąć je wprost na przyszły porządek dzienny do drugiego odczytania, i wniosek ten został przyjęty.

W końcu przystąpiła izba do wyborów pięciu komisji z całego sejmu, a mianowicie: 1) komisji do wniosku rządowego względem zmiany ordynacji wyborczej z 9 członków; 2) komisji petycyjnej z 12stu członków; 3) komisji katastralnej z 12stu członków; 4) komisji dla statutów miejskich z 9 członków, i 5) komisji dla spraw Wydziału krajowego z 6 członków. Na wniosek posła *Zyblikiewicza*, uchwalony przez izbę, zmieniono sposób wybierania tak, że posłowie nie składali swoich kartek do urny za imieniem wezwaniem, lecz skrutatorowie zbierali kartki po ławkach. W ten sposób skutecznie wybory do wszystkich pięciu komisji, ale sprawozdania ze skrutacji będą dopiero na następnym posiedzeniu ogłoszone.

Przyszłe posiedzenie zapowiedział Marszałek na piątek o godzinie 11 przed południem, stawiając na porządku dziennym: 1) Sprawozdanie o dokonanych dziś wyborach do 5 komisji i w razie potrzeby wybory uzupełniające, i 2) Drugie czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie podatku domowo-czynszowego w mieście Lwowie.

Skończyło się posiedzenie o godzinie 1 1/4 z południa.

Wiedeń, 20. listopada. (*Nowiny dworu.*) Najjaś. Państwo odwiedzili dziś przedpołudniem J. C. M. księżnę brazylską w pałacu koburgskim. J. C. M. księżna brazylska tudzież książę August koburgski z małżonką byli dziś w południe zaproszeni na obiad do Schönbrunn. Jej Mość Cesarzowa przybyła w sobotę w towarzy-

stwie ochmistrzyni dworu hr. Königsegg z Schönbrunn do Wiednia, i odwiedziła FML. hr. Festetics ciężko rannego w boju.

Dyrektor zakładu obłąkanych, radca rzadu Riedl powrócił przed kilkana dniami z Miramare do Wiednia i przedłożył Najjaś. Panu sprawozdanie względem stanu zdrowia Cesarzowej Charlotty.

(*Pożyczka miasta Wiednia.*) Od kilku dni komisja programu finansowego odbywa pilnie posiedzenia, i na ostatniem, które odbyło się wczoraj wieczór w biurze burmistrza uchwalono wszystkie głosami przeciw jednemu zaciągnięcie pożyczki na rzecz miasta Wiednia w sumie 25 milionów. Z tych pieniędzy mają być czyte 14 milionów na wodociągi, 2 miliony na budowę ratusza, 3 miliony na urządzenie targowic i budowę szkół, 1,360,000 złr. na rozszerzenie dróg, 1,600,000 złr. na umorzenie długu w banku narodowym, 700,000 złr. na umorzenie ostatniej pożyczki, a 2,600,000 złr. mają być pozostawione jako fundusz rezerwowy.

„Wiener Abend Post“ z dnia 20. b. m. zamieściła artykuł następujący:

„W dniu wczorajszym w dniu imienia Jej Cesarzkiej Mości Cesarzowej, rozpoczęły się prace sejmowe z tej strony Litawy i z tamtej, rozpoczęła się więc na nowo czynność, która z tej strony Litawy w skromniejszym zakresie zająć się ma podniesieniem interesów materialnych i moralnych, z tamtej zaś strony łączyć się ma z ważnemi zadaniami, których załatwienie w błogich swych skarbach rozciągać się powinno na całe państwo, poza granice krajów korony węgierskiej, i można mieć nadzieję, że rozciągać się będzie.“

„Bo nadzieja ta opiera się na słowach królewskich, które monarcha wystosował do reprezentacji ludu w sejmie węgierskim zebranej, na treści reskryptu tejże reprezentacji wczoraj złożonego. Nikt nie zapozna, iż uczyniono naprzd krok wielkiego znaczenia, krok właściwy mający nas doprowadzić do celu żywo upragnionego, do ostatecznego zagodzenia politycznych sporów naszych. Krok zaś ten tem większe ma znaczenie, iż nie zmuszała do niego przeważna lecz przemijająca siła wypadków, lecz wywołała go wyraźnie wyrzeczona gotowość reprezentantów kraju węgierskiego, przestrzegania politycznego związku i żywotnych warunków bytu państwa; krok więc ten ma w sobie rękojmię, iż nie będzie daremny.“

„Reskrypt królewski w trzech przeważnych punktach sformułował te warunki politycznej łączności i pomyślności monarchii i żąda on jednności siły zbrojnej, jednolitych zasad dla cel i podatków niestałych, a w końcu jednolitej pertraktacji spraw odnoszących się do kredytu państwa, w pełnem znaczeniu tego wyrazu. Zdaje się, iż żądania te żadnego nie potrzebują usprawiedliwienia. Ze obok organizacyi i kierunku armii jednolite zasady co do czasu służby i kompletowania wojska panować muszą, to tak dalece leży w naturze zadań, które części zarządu państwa są przekazane, iż przypuścić nie można, żeby żądanie to opór wywołać mogło, zwłaszcza iż inne postępowanie nader niebezpieczne oscylacje w obecnych stosunkach wywołaćby musiało. Podział długów państwa nie mógłby nastąpić bez ciężkiego naruszenia praw wierzyteli państwa, ustawami zaręczonych, a system dualizmu w cłach i podatkach niestałych nie mógłby być przeprowadzony bez dowolnego naruszenia kwestyi ekonomicznych, oraz stosunków konkurencyi z tej strony i z tamtej. Wszystko to jest tak jasne, iż wszelka opozycja zdaje się niemożliwą.“

„Z pełnem więc prawem reskrypt królewski powołał się na mowę tronową, sejm węgierski do konstytucyjnego działania powołującą, ową mowę tronową, która odpowiadała życzeniom najlepszych patriotów kraju, którą obchodzono jako początek nowej i błogiej ery. Jednolitość zasad pod względem spraw wojskowych, handlowych i finansowych — bo o te głównie tylko idzie — natrafi na tem mniej, mamy nadzieję trudności, iż wykonywanie de facto praw kraju co do wpływu na sprawy te, w przyszłości zostało raczej rozszerzone niż ściśnione. Reskrypt królewski zawiera w istocie wszystko, co autonomia kraju zapewnić, prawne jego żądania zaspokoić może, a zarazem wszystko czego wymaga byt państwa i polityczna spójnia jego, a zatem wszystko co od kraju żądać można, a nawet konieczne żądać potrzeba bez naruszenia prawnej jego autonomii.“

„Cieszyć się z tego można, iż już znane wnioski sejmowego podkomitetu 15tu mężów, zasady te uwzględniły. Wnioski te postawiły rząd w położeniu, iż może je uznać jako właściwy punkt wyjścia dalszych pertraktacji, ale nadto może zadość uczynić życzeniom kraju na nowo wyrażonym, w tem, iż zamianowanie odpowiedzialnego ministerium dla Węgier nie będzie już zależeć od poprzedniej rewizyi praw z 1848 roku i szczegółowego wypracowania nowego organizmu rządowego, ale jedynie od zgodzenia się na konieczne warunki wspólnego bytu politycznego, zastosowanie zaś de facto tych zasad i załatwienie kwestyi podrzędnych nastąpić ma przez ministrów zamianować się mających. Rząd tym sposobem uwzględnił usiłowania liberalne, których zasady podziela i na innem polu. Rządowi szło o to żeby pozyskać konstytucyjne podstawy nie tylko dla punktów wyjścia swego działania, nie tylko dla celów jego, ale zarazem i dla metody pertraktacji, dla sposobu postępowania. Jasnym to zaś jest dowodem, iż rząd szczerze się stara o skierowanie losów państwa w drodze konstytucyjnej.“

„Nie zaś szczerości tego starania tak mocno nie dowodzi, jak wniosły przyrzeczenie reskryptu, iż odpowiedzialny system rządu zaprowadzony być ma nie tylko w Węgrzech, ale i w całym pań-

stwie. Przrzeczenie to nadaje nam też prawo do podniesienia głosu naszego, przypominając, iż czas jest od słów przejść do czynów. Przrzeczenie to daje nam prawo przypomnieć tak stronnictwom kraju, jako i jego reprezentacji odpowiedzialność, jaką wzięli na siebie w obec nas wszystkich. Wyjaśnia ono nacisk, jaki kładziemy na ostateczne załatwienie sporów politycznych, na ustanowienie trwałych zasad prawa. Nie idzie o same tylko Węgry, nie tam tylko usunąć wypadła przeszkody, które najlepsze siły kraju nadaremnie absorbują, nie tam tylko ludność używać ma błogosławieństw materialnego i moralnego rozwoju, których tak bardzo potrzebuje — we wszystkich częściach monarchii ożyć ma prawdziwy i żywotny organizm konstytucyjny ku dobru i ku wzmocnieniu całości.

„Reskrypt królewski kładąc przyszłość tę i w ręce Węgier, postawił kraj jasnymi słowy na progu spełnienia jego życzeń. Od reprezentacji Węgier zależy, żeby próg ten znów się, i kto wie na jak długo nie zawarł. Do mądrego i spieszego działania wzywają ją ludy korony węgierskiej i wszystkie ludy Austrii w nadziei, że wezwanie to nie będzie daremne, ziszczenie tych nadziei, najwyższe polityczne błogosławieństwo pokoju uczynić możliwem i wzmocnić go, oto wzniosłe i wdzięczne zadanie, reprezentacji Węgier zakreślone.“

Hiszpania.

Według paryzkiego „Etendard“ uformowano w Madrycie ruchomą kolumnę pod naczelną komendą generała Kryspina Sandoval. Kolumna ta składa się z dwóch dywizji, jedna pod generałem Rey obsadziła dworzec północny, druga pod generałem Clos dworzec południowy. Obsadzenie dworców mierza do tego, żeby każdej chwili wypaść być mogło wojsko do punktów zagrożonych. Pułkownik pulku Asturyi wygnany został do wysp Filipińskich.

Francya.

Paryż, 17. listopada. (Różne wiadomości.) Cesarzowa odebrała na imieniny swoje własnoręczne pismo Papieża w Compiègne. Wczoraj było polowanie w lesie w Laignes, na którym Cesarza jednak nie było. Nie wiadomo, czy z powodu słabości zdrowia. Cesarz wiele się jednak przechadza jak w Biarritz. Dziś wielkie jest polowanie w lasach w Compiègne, a wieczorem aktorowie Théâtre français dadzą reprezentację: „Szklanki wody“ Scribego.

Utrzymują się ciągle pogłoski o usunięciu rozpraw nad adresem. Dziwi się w ogóle, że „Monitor“ im nie zaprzecza. Mówią, że komisja armijska przyjęła projekt, według którego stała armia francuska podwyższona być ma do 500.000 wojska, prócz rezerwy w podobnej sile ukonstytuowanej. Budżet ministerjum wojny byłby w takim razie podwyższony o 100 milionów franków corocznie. — Wielu legitymistów, którzy już dawniej służyli w wojsku papieżkiem, udali się do Rzymu dla ofiarowania Papieżowi usług swoich. Znajduje się między nimi p. Alau de Charette.

KRONIKA.

— Wczoraj wieczór była pierwsza wielka recepcja u Ich Excelencyi Państwa Namiestnikowstwa. W wspaniałej, rześciste oświetlonej sali gmachu Namiestnictwa zebrało się o ósmej godzinie około trzystu gości. Obecni byli prawie wszyscy posłowie z Marszałkiem krajowym JO. Księciem Leonem Sapichą, księża Arcybiskupi i Biskupi z dostojnymi członkami kapituł, wysoka Jeneralicja z korpusem oficerów tutejszej załogi, szefowie władz cywilnych i instytutów krajowych i wiele innych zaproszonych osób. Liczne grono dam w stroju balowym dodawało wdzięku i większego uroku świetnemu zebraniu. Przyjęcie gości ze strony dostojnych Gospodarstwa było równie uprzejme jak okazałe. W ciągu wieczora doskonała orkiestra 34. c. k. pułku piechoty wykonywała dobrane utwory muzyczne. Po dziewiętej dano herbatę. Zabawa wiele ożywiona trwała do godziny jedenastej.

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym.) Kradzież i ciężkie obrażenie ciała. Jakób Szóstak, właściciel gruntu z Zimnowódki, 30 lat liczący, obrz. rz. kl. ojciec 1 dziecka, już 2 razy karany za kradzież, ukradł w lecie 1865 r. z wozu przed karczmą w Fajerówce pewną ilość kosztu 14 złr. następnie w maju b. r. zakradł się do komory lecz został schwytany. Nadto jest obwiniony, że posprzeczawszy się z żydem, który od niego kasy kupował, uderzył go konewką tak silnie w lewą rękę, że mu złamał łokieć. Szóstak przyznał się i na rozprawie ostatecznej w dn. 20. b. m. skazany na 1½ roku ciężkiego więzienia i 20 plag, przyjął wyrok przyrzekając już nigdy nie kraść i nie pić wódki. (Prezjd. radz. sądu kraj. p. Dzierżyński, oskarz. zast. prok. pań. p. Budzynowski.)

(Pożary.) W Ceninie malej w powiecie staromiejskim dn. 18. z. m. spalił się dom włościański ze stodołą i zapasami zboża. Szkoda wynosi 50 złr. Ogień miał powstać przez nieostrożność.

W Zbarażu dn. 7. b. m. spalił się dom z budynkami gospodarskimi, zapasami zboża, tudzież kilku sztukami bydła rogatego i owiec. Szkoda wynosi 2106 złr. w. a. Ogień miał być podłożony.

W Pełkiniach w powiecie Sieniawskim dn. 7. b. m. w nocy spaliła się karczma dworska. Ogień był podłożony i sprawczyńnię ujęto.

W Czerniawie w powiecie Mościska d. 10. b. m. spaliło się 8 domów i 25 budynków gospodarskich z zapasami zboża, narzędziami rolniczemi, tudzież 10 sz. rogacizny i 5 sz. trzody chlewnej. Ogień miał być podłożony. Szkoda wynosi 10.248 złr. w. a.

W Derewni w powiecie W. Mosty d. 11. b. m. spalił się dom włościański wraz z stodołą i zapasami zboża. Szkoda wynosi 250 złr. Przyczyna pożaru jest niewiadoma.

W Peresintowie w powiecie Kopeczyńskim dn. 14. b. m. spalił się dach na domu włościańskim. Szkoda wynosi 150 złr. Przyczyna pożaru jest niewiadoma.

W Klebanówce w powiecie Nowe Sioło d. 16. b. m. spalił się dom włościański z budynkami gospodarskimi i zapasami zboża. Ogień zapuścił chłopiec 8 letni bawiąc się siarnikami.

W Wielkichoczach w powiecie Krakowieckim dnia 16go b. m. w nocy wybuchł ogień w gorzelni i pochłonął prócz tejże 14 domów sąsiednich. Szkoda wynosi 20.908 złr. a tylko niektóre domy były zaasekurowane. Ogień powstał przez nieostrożność.

O d e z w a.

Wszelkie łączenie sił narodowych w celach podniesienia materialnego lub materialnego dobra kraju powinno znaleźć u redaktorów odgłos i poparcie.

Jednym z głównych środków podniesienia doli naszej pod względem moralnym jest łączenie się w stowarzyszenia, mające na celu szerzenie oświaty, krzewienie nauk, obudzenie zamiętowania sztuki.

Z tego wychodząc założenia postanowiło grono miłośników dzieł sztuki na podstawie udzielonej przez wys. c. k. ministerstwo spraw wewnętrznych jeszcze w r. 1855 pod dniem 26. lipca koncesyi do l. 14395/1098, z której dotąd dla rozmaitych rozwojowi podobnego stowarzyszenia nieprzyjaznych stosunków korzystać nie było można, zawiązać we Lwowie

Towarzystwo przyjaciół sztuk pięknych

na wzór istniejących takich towarzystw w Warszawie i Krakowie, a dla poczynienia pierwszych przedwstępnych kroków do powyższego prowadzących celu wybrało z pomiędzy siebie komitet złożony z podpisanych poniżej członków.

Najszczerze nasze chęci utworzenia instytucji, która mogła przez urządzenie corocznych wystaw, niemniej przez wspieranie, czy to moralne czy materialne naszych artystów rodaków przyczynić się do rozbudzenia u nas żywszego niż dotąd zamiłowania sztuki, wpływając na jej wzrost i rozwój i kształcenie dobrego smaku, pozostałyby jednak bez skutku, gdyby nie znalazły w kraju poparcia u światlejszej warstwy społeczeństwa naszego.

Na poparcie to liczymy, będąc przeświadczeni, że każda myśl zdrowa, podniesiona w interesie dobra publicznego, przyjmie się u nas.

W przekonaniu tem odzywamy się do szanownych współobywateli, zapraszając ich, by przystępowali do naszego towarzystwa, które im liczniejszy zastęp członków mieć będzie, im znaczącym rozrządzać będzie kapitałem, tem większe sztuce i krajowi oddać będzie w stanie usługi.

Warunki, pod którymi do towarzystwa przystępować można, wykazy osób upoważnionych do zbierania subskrypcyi na akcye, czas, w którym będzie się miało zebrać pierwsze walne zgromadzenie członków towarzystwa celem wybrania w myśl statutu wydziału zarządzającego i ogółem wszystkie bliższe szczegóły do sprawy tej odnoszące się, podamy później do powszechnej wiadomości.

Lwów, dnia 15. listopada 1866 r.

Włodzimierz hr. Russucki.

Alexander Reisinger.

Alexander Raczyński.

Witold hr. Borkowski.

Jan Milikowski.

Ostatnia pocztą.

P e s z t, 21. listopada. Na dzisiejszej konferencji Deakistów oświadczył się Deak w sposób humorystyczny za tem, ażeby jego partya miała osobny lokal zboru, i skutkiem tego najeto salę w hotelu europejskim na dwa miesiące. Stosunki liczbowe partyi Deaka i lewicy nie dadzą się jeszcze oznaczyć, jednak można już z pewnością przypuszczać większość Deakistów. Dzień ostatniego posiedzenia nie jest jeszcze oznaczony. Reskrypt królewski będzie przekazany komisji sześćdziesięciu siedmiu do wstępnego rozpoznań.

„Lloyd“ dowiadyuje się, że konferencya lewicy zgodziła się co do uchwały, ażeby w pełnej izbie zaproponować niezwłoczne wzięcie pod obrady reskryptu królewskiego.

„Idók Tanoja“ dowiadyuje się ze źródła całkiem autentycznego, że infulat i presburski proboszcz kapitułny ks. Wincenty Jekelfursi mianowany został biskupem dyecezyi sztulweissenburskiej.

M u i c h ó w, 21. listopada. Bawarski bank hypoteczny i wekslowy zniżył dyskonto od wexli na 4, a od zastawów na 4½ proc.

F l o r e n c y a, 21. listopada. Król powrócił tu. — Prezydent ministrów baron Ricasoli przyjmował wczoraj austriackiego pełnomocnika barona Brucka.

P a r y ż, 21. listopada. Wieczorny Monitor, rozpisując się w buletynie swoim o najnowszych aktach rządu włoskiego i o okólniku Ricasolego, powiada: „Gabinet florencki podejmuje teraz na nowomysli, które tak często objawiał rząd Cesarza, usiłującego zawsze pogodzić dążenia narodowe z uczuciami religijnymi na półwyspie. W obec takiego usposobienia może Ojciec św. z ufnością

wyglądać przyszłości. Jest wszelki powód do sadzenia, że skrajne stronictwa nie uzyskają przewagi, i że dwór rzymski okaze się nieprzystępnym dla wpływów, któreby pod maską fałszywej gorliwości ukrywały zamiary szkodliwe bezpieczeństwu i godności tronu papieżkiego.

Paryż, 22. listopada. „Monitor“ dzisiejszy pisze: Marszałek Bazaine odjechał 2. października z Meksyku do Puebli. Nieobecność ta nie dozwoliła mu nadesłać peryodycznego sprawozdania o politycznym stanie kraju. Jenerał Castelnau przybył dn. 12. października do Vera Cruz i tam przyjmowany był przez szefa gabinetu wojskowego Cesarza Maksymiliana: dnia 13go t. m. odjechał on do Meksyku.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 22. listopada 1866.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan po- wietrza wilgo- tnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	321.71	— 2.1	86.6	zachodni	sl.
2. god. po poł.	323.00	— 1.6	84.9	"	"
10. god. wiecz.	324.28	— 2.8	88.9	"	pochmurno

Wysokość śniegu 40...

T E A T R.

Dziś (przed. polskie): „**Przed śniadaniem**“, obrazek w 1 akcie; „**Zaślubiny Joasi**“, operetka komiczna w 1 akcie; „**Indyanna i Charlemagne**“, krótkowidła ze śpiewami w 1 akcie.

Jutro (przed. niem.): „**Coscoletto**“, nowa operetka komiczna w 2 aktach, po raz pierwszy; „**Der schöne Fleischhacker**“, komedia w 1 akcie, po raz pierwszy.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 22. listopada.

Hotel George: PP. Mysłowski Alfred, z Koropca. — Skrzyński Ignacy, z Strzyżowa.

Hotel europejski: Br. Gostkowski Bazyli i Roman, z Czerniowce. — Bal Józ. i Jordan Kaz., z Przemysła. — Cikowski A., z Złotnik. — Dąbrowski A., z Chłobowa. — Kołczyński M. poseł, z Krakowa. — Lipczyński Ignacy, z Karniowice. — Lehenstein J. c. k. lekarz, z Olomuńca.

Hotel angielski: Hr. Wodziecki L., z Tyczyna. — Przedrzymierski Mikołaj, z Małowiec.

Hotel pod Tygrysem: Lassberg J. c. k. kapitan, z Przemysła.

Pod nr. 186²/₄: Fiala A. c. k. porucznik, z Schüttenhofu.

Pod nr. 51⁴/₄: Rucznik Lud., poseł, z Kolluszowy.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 22. listopada.

PP.: Hr. Koziebrodzki J. c. k. pułkownik, do Baden. — Hr. Koziebrodzki F., do Chłobowa. — Chyliński E., do Rosy. — Glixelli T., do Chodorów. — Sozański C., do Kornalowiec. — Hr. Panin Wik. c. ros. radz. taj., do Petersburga.

Kurs Lwowski.

Dnia 22. listopada.

	gotówka	towarem
	zl.	zl.
Dukat holenderski	5 96	6 03
Dukat cesarski	6 00	6 07
Półimperyal zł. rosyjski	10 35	10 55
Rubel srebrny rosyjski	1 90	1 95
" papierowy rosyjski	1 67	1 69
Talar pruski	1 88	1 91
Polski kurant i pięciogłówny	74 45	75 12
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	78 18	78 86
Galicyjskie obligacje indemnizacyjne	67 37	68 08
5% Pożyczka narodowa	66 42	67 17
Akcyje gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	218 67	221 67
Akcyje kolei lwowsko-czerniowieckiej	186 83	190 17

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 22. listopada.

	zlr.	kr.
5% Metahiki	59	55
5% pożyczka narodowa	66	95
Losy z 1860 roku	81	—
Akcyje banku wiedeńskiego	718	—
" kredytowego	153	90
Londyn, 10 funtów szterlingów	127	63
Srebro	126	50
" towarem	—	—
Dukat pojedynczy	6	08

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 21. listopada.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa. pien. towar.

W austr. wal. po 5% 54. — 54.20

" " bez kuponów 99.80 100. —

Zwrotny po 5% 66.80 67. —

od stycznia do lipca po 5% 66.60 66.70

Pożyczka w srebrze z 1864 74.75 75.25

roku zwrotna w 35 latach 74.75 75.25

Z r. 1851 ser. B. po 5% — —

Metahiki po 5% 58.90 59.10

Metahiki z proc. od maja do 60.25 60.50

listopada po 5% 50.75 51.25

dtto. po 4 1/2% 44.75 45.25

dtto. " 4% 33.50 33.75

dtto. " 3% 28. — 29.50

dtto. " 2 1/2% 11.30 11.50

Przez. do wyl. z r. 1839 151.75 152.25

całe losy 151.75 152.25

Przez. do wyl. z r. 1839 151.75 152.25

piąta część losów 75. — 75.50

Przez. do wyl. z r. 1854 81. — 81.20

po 500 zł. 81. — 81.20

Przez. do wyl. z r. 1860 89.25 89.75

po 100 zł. 74. — 74.20

Pożyczka z r. 1864 (z pre- 74. — 74.20

mii) po 100 złr. 18.50 19. —

Renty Como po 42 lir. austr. 51.50 53. —

Wylos. obl. dawn. 50.50 50.75

długu państ. 44.25 44.75

" 3 1/2% 39.50 40. —

" 3% 49. — 51. —

Przez. do los. obl. 49. — 51. —

daw. długu państ. 45.50 45.50

z proc. w kraju 40. — 41. —

dtto. z procent. 35.50 35.50

za granicą 4 1/2% — —

" 4% — —

B. Krajów koronnych. 83. — 83.50

Nizszej Austrii 83. — 85. —

Wyl. Austrii 82. — 84. —

Saleburg 83. — 83.50

Czech 79. — 80. —

Morawii 87. — 88. —

Szlaska 83. — 85. —

Styryi 95. — 98. —

Tyrola — —

pien. towar.

Kar., Krainy i Wyl. 80. — 86. —

Węgier 72.25 72.75

Ban. Tem. 71. — 72. —

Kroacyi i Slawonii 73. — 75. —

Galicyi 67.40 68. —

Siedmiogrodu 65.50 66. —

Bukowiny 65.50 66. —

Z klauzula wylos. w r. 1867 68.50 69. —

Banat Temerz. 67.75 68.25

Lomb. wen. poz. z r. 1850 85. — 86. —

Dług Tyrolu po 5% — —

" 4% — —

Dług Saleburgu po 3 1/2% — —

" 3% — —

Dług Krainy po 2 1/2% — —

" 2% — —

Gal. d. zw. z r. 1866 7% 92.75 93. —

2. Stan oblig. domestykaln. po 3% za 100 zł. 23.50

" 2 1/2% " 100 " 19. —

" 2 1/4% " 100 " 18.50

" 2% " 100 " 16. —

" 1 3/4% " 100 " 14.50

3. Akcyje. (Za sztukę.) 719. — 720. —

Banku narodowego 154.90 155.10

Inst. kred. dla handlu po 612. — 615. —

200 zł. w. a. 612. — 615. —

Niz. austr. tow. eskomt. 612. — 615. —

po 500 zł. 612. — 615. —

Banku anglo-austryackiego 77.50 78. —

na 200 złr. (20 ft. ster.) 1558. — 1562. —

z wpłata 30% 209.10 209.30

Póln. kol. po 1000 zł. m. k. 209.10 209.30

200 zł. m. k. czyli 500 fr. 209.10 209.30

Póln. kol. państw. i lomb. 209.10 209.30

wen. i central.-włoskiej 209.10 209.30

kolei żel. po 200 zł. w. a. 209.10 209.30

czyli 500 fr. z wpłata 209.10 209.30

180 zł. 209.10 209.30

Kol. Ces. Elzbiety po 200 zł. 132. — 132.50

mon. konw. 132. — 132.50

Kol. Kar. Lud. po 260 zł. 223. — 223.50

mon. konw. 223. — 223.50

Lwowsko-czerniow. kolej 191.50 192. —

po 200 zł. w. a. w srebrze 157.50 158. —

(20 f. s.) 157.50 158. —

Uprzyw. czeska kolej za- 114. — 114.50

chodnia po 200 zł. w. a. 114. — 114.50

Póln. kol. państw. i lomb. 147. — 147. —

kom. po 200 zł. m. k. 147. — 147. —

pien. towar.

dtto II. emis. po 200 zł. m. k. — —

Kolej Buserhradzka po 695. — 700. —

500 zł. m. k. 695. — 700. —

Kolej Aussig. Ciepł. po 240. — 253. —

200 zł. m. k. 240. — 253. —

Kol. Bern. Ross. z pierw- — —

szeństwem po 200 zł. — —

mon. konw. — —

Kol. Grae.-Kaff. i Towar. 100. — 110. —

gór. po 200 zł. w. a. 100. — 110. —

Austr. towarz. żegl. par. 472. — 474. —

po 500 zł. m. k. 472. — 474. —

Lloyda w Tryeście po 183. — 186. —

500 zł. m. k. 183. — 186. —

Tow. młyn. par. w Wied. 485. — 495. —

po 500 zł. w. a. 485. — 495. —

Powsz. austr. Tow. gaz. 250. — 255. —

po 200 zł. w. a. 250. — 255. —

Mostu Jan. w Pesce po 338. — 340. —

500 zł. m. k. 338. — 340. —

4. Listy zastawne. (za 100 zł.)

Banku (6 let. z r. 1857 po 5% — —

narod. 10 let. „ 1857 po 5% 105. — —

w m. k. przeznaczone do 94.50 95. —

los. po 5% 94.50 95. —

Banku (na 12 m. 5% — —

narod. przezn. do loso- 90.10 93.25

w w. a. (wiania po 5% 90.10 93.25

Gal. Tow. kred. w w. a. 74. — 75. —

po 4% 74. — 75. —

Węgier. Towar. ziemskie 82.75 83.25

po 5% 82.75 83.25

5. Obligacje z prawem pierwszeństwa.

Kolej Elzbiety po 5% za 99. — —

100 zł. m. k. 99. — —

detto detto w srebr. upr. 82.75 89.25

za 100 zł. w. a. 82.75 89.25

Emis. z r. 1862 za 100 zł. 83. — 83.50

wal. austr. 83. — 83.50

Tow. austr. kol. państwa 122. — 122.50

po 500 fr. 122. — 122.50

Kol. Lomb.-wen. po 500 fr. 113.50 114. —

Kol. póln. po 100 zł. m. k. 94. — 95. —

Kol. póln. po 100 zł. w. a. 90. — 90.50

Kol. Głog. po 100 zł. m. k. 75. — 76. —

Uprzyw. czeska kol. zach. 95. — 95.50

po 300 zł. w. a. (w sre- 95. — 95.50

brze) za 100 zł. 95. — 95.50

Póln. póln. kolej kom. po 76.50 77. —

5% za 100 zł. 76.50 77. —

Kolej gal. Karola Ludwika 96.50 97. —

po 300 zł. w. a. (w srebrze) 96.50 97. —

po 5% za 100 zł. 96.50 97. —

pien. towar.

Tow. żegl. par. na Dunaju 93. — 95. —

za 100 zł. m. k. 93. — 95. —